

MENIGHETSSIDEN



på
kirkebakken

Lyset er alltid sterkere enn mørket!

Det er godt å tenne lys på høstmørke kvelder. Mørket blir aldri så svart at ikke lyset kan bryte det. I kirka fremover har vi viktige tema med Bots- og bønnedag, Allehelgensdag og Søndag for de forfulgte. Gode og vonde sider ved det å være menneske, og noen av denne verdens store problemer blir tatt

frem i lyset. Det fine er at vi blir tatt på alvor som hele mennesker, og alltid er velkomne inn i det lyset som vår tro kan gi og være for oss. Kom gjerne til kirken og tenn et lys for både deg selv og andre. Det er alltid bedre å tenne et lys enn å forbanne mørket!

Hjalmar Bjerga

Allehelgenskonsert med stor musikalsk bredde

Den tradisjonsrike konserten på allehelgenssøndag er det menighetens egne krefter som står for i år.



Kantor Torun Fløistad Rike har samlet sangere og musikere til å framføre et program der temaet er «Til trøst».

Det blir vakre toner å høre denne dagen. Her deltar to kor: Koralis under sin leder Rolf Meyer Tallaksen, og Grimstad kirkekor med kantor Torun som dirigent. Linn Kronheim fra Grimstad vil synge solo. I tillegg kommer to internasjonalt kjente musikere som har optrådt i Grimstad tidligere: pianisten Yejin Gil og fiolinisten Jan Bjøranger. De skal spille tre romanser av Schumann, og et stykke av Olivier Messiaen som passer godt til dagen: «Priset være Jesu udødelighet».

Konserten finner sted på ettermiddagen 4. november. De som har mistet noen av sine kjære det siste året har fått en særlig invitasjon, men alle er naturligvis hjertelig velkommen.



KONSERT: Det blir bidrag fra mange musikere på allehelgenssøndag.

Menighetssidene 26-33:

► **TEKST** og bilder til disse sidene er levert vederlagsfritt av bidragsytere som er tilknyttet Grimstad menighet og ikke Adressas redaksjon. Adressa har redigert innholdet.

► **Eivind Landmark**
Menighetsskribent

Kirkekalender for Grimstad kirke

November

► **Søndag 4. november**
Allehelgenskonsert «Til trøst» – Kirkekoret, Koralis, Jan Bjøranger, Yejin Gil, Linn Kronheim og musikalsk leder Torun Fløistad Rike.

► **Tirsdag 6. november**
Temakveld med Helje Kringlebotn – «Arven etter Hauge – trenger vi den?»

► **Søndag 11 november**

Gudstjeneste ved Hjalmar Bjerga og Torun Fløistad Rike. Søndagsskole.

► **Onsdag 14. november**
Barnekor øver på Holvika skole

► **Torsdag 15. november**
Kirkekoret øver

► **Søndag 18. november**
Familiegudstjeneste ved Hjalmar Bjerga, Gunnar Edvard Nielsen Gundersen og Torun Fløistad Rike. Utdeling av 4- og 6-års bok.

Konsert med Dahlske Vgs. musikklinje ved Tor Livar Grude

► **Onsdag 21. november**
G-kor øver på Jappa. Konfirmantsamling.

► **Søndag 25. november**
Gudstjeneste ved Per Olsen. Søndagsskole.

► **Onsdag 28. november**
Barnekor øver på Holvika skole
G-kor synger på Berge gård

► **Torsdag 29. november**
Kirkekoret øver

TIL ETTERTANKE

Det er en sprekke i alle ting.
Det er der lyset kommer inn.

Leonard Cohen i «Anthem»
i albumet «The future»

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@getmail.noBirgit Spikkeland
birshol@hotmail.com

Ny menighetsskribent i Adressa

I mange år har vi vært tre såkalte menighetsskribenter her i lokalavisa. Nå slutter Stein Gjulem. Vi treger en ny medarbeider. Birgit Spikkeland (42) er vårt nye medlem i komiteen.

Vi er henrykt når noen melder seg uten å måtte presses eller overtales. Vi må få høre litt mer fra den nye medarbeideren.

– Hvorfor kan du tenke deg å bli menighetsskribent (en tittel redaksjonen i Adressa har gitt oss!) Birgit Spikkeland?

– Først og fremst: Jeg liker å skrive. Jeg tror det skal bli gøy å skrive om det som skjer i menigheten i Grimstad.

Temaer

– Har du tenkt på hva du helst vil skrive om?

– Jeg interesserer meg for forskjellige sider ved menighetslivet, men er særlig opptatt av forholdet mellom menighet og samfunn. Som eksempel kan jeg nevne det som tas opp i Kirkeakademiet. Interreligiøs dialog er noe som opptar meg. Jeg er med i en Areopagosgruppe i Kristiansand som har fokus på samtale og meditasjon. For meg er meditasjon viktig. Jeg har vært på retreat flere ganger både på Lia gård og på Prestegården på Vigmostad. Jeg kan spesielt anbefale den siste.

Musikk og bøker

– Har du andre interesser? Interesser som også kan brukes i vår sammenheng?

– Jeg er veldig glad i all slags musikk. Alt fra kirkeemusikk til pop/rock. Jeg er ihuga fan av U2! Dessuten leser jeg mye. Den beste boka jeg vet er Les Misérables (De Elendige) av Victor Hugo. Jeg leste hele boka da jeg bare var 12 år gammel.

Vi takker for praten og er kjempeglade for å ha fått en allsidig og interessert medarbeider.



KIRKEHEIA: Birgit Spikkeland foran Grimstad kirke sett fra Kirkeheia.

FAKTA**BIRGIT SKIPPELAND**

- 42 år, 2 barn
- Kom fra Telemark til Grimstad i 1993. Artium Dahlske 1995
- Hovedutdanning: Hovedfag i sosiologi fra UiO
- Flere andre fag og kurs som Kristendom grunnfag fra MF
- Tilbake i Grimstad i 2006
- Jobb: Voksenopplæringa i Grimstad



I KIRKEN: Ved Lysgloben i Grimstad kirke.

MENIGHETSSIDEN



på
kirkebakken

En spennende pilegrimsvandring

«St. Jakob i Stjernens Egn»



TÅKE: Mon tro, hvor veien går her? Og det gjorde den. Merkesteinen var til å stole på.

Det ble mange skritt. Det ble noen vonde ankler, noen såre tær, noen tynnslitte hæler og noen belastede knær. Men, det ble en festvandring – en pilegrimsvandring – i en times regnskyll og mange dager med velsignet sol.

På vei mot Santiago de Compostela og katedralen der, startet vandringen i den franske byen Saint-Jean-Pied-de-Port, rett nord for Pyreneene. Vi krysset grensen inn i Spania, for å gå til Roncesvalles. Det ble en kraftanstrengelse, med stigning fra 200 til 1430 moh. i løpet av de første 19 km. De resterende sju var riktignok utfor, men utfor er heller ikke for pyser – særlig ikke for den gruppen som fikk oppleve spansk søn-

merregn fra åpen himmel.

En magisk dag

– Hvor blaut ble du egentlig, Kari Vaksdal Aas?

– Blaut? Jeg ble blaut til skinnet. Til tross for en dyr regnjakke, kunne BH og truse vris opp. Skoa ble tørre etter tre dager med hårføner og avisopprull. Men jeg ville ikke vært det foruten. Den dagen ble litt magisk; en varm oppstigning, så inn i tåkedis med hester, kyr og en snøfotende gris i veikanten. Og til slutt altså lyn og torden og åpne himmelsluser. Siden var det solen som rådde på hvelvingen. Ja, hele turen var egentlig en solskinnshistorie – med supert reisefølge, flotte byvandring, god mat, gode historier og god sang. Mye sang!

Jakobs grav og katedral

I regi av Grimstad menighet og Escape Travel dro tretti vandrere i begynnelsen av september av sted mot Santiago de Compostela, med Eyvind Skeie og Jon Espeland som reiseledere. Stykkevis og litt delt skulle vi gå pilegrim til St. Jakobs by. «Pilegrim light» kalles det, når noen etapper er i buss.

Denne pilegrimsleden, El

camino de Santiago, er brukt av mennesker i hundrevis av år. Dette fordi en gjeter tidlig på 800-tallet skal ha sett en stjerne over en grav man da antok inneholdt apostelen Jakobs levninger. Stedet ble kalt Santiago de Compostela, etter «St. Jakob i Stjernens Egn». Det ble bygget en kirke på stedet, senere erstattet med Santiago de Compostela-katedralen, som står der i dag.

Både byen og pilegrimsveien dit – Jakobsveien, Camino de Santiago – gjennom Frankrike og Spania, står oppført på UNESCOs liste over verdens kulturarv.

Navarra og Pamplona

Etter sol, tåke og regn første dag, fortsatte vandringen gjennom vakkert baskisk kulturlandskap i provinsen Navarra. Vi passerte «fotavtrykk» etter Karl den store og kjempen Roland, før vi lot sjelen hente kroppen igjen – i Pamplona. Jo, vi bodde i «gaten», men oksene ble ikke sluppet løs. Dessverre ikke, eller kanskje heldigvis.



I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.no

Eivind Landmark
eikala@gmail.no

Birgit Spikkeland
birshol@hotmail.com



g til Santiago de Compostela



GODT MERKET: Pilegrimsleden mot Santiago de Compostela i Spania var godt merket med kart, bautaer, gule piler og skjell.

PARKEN I SANTIAGO: I regi av Grimstad menighet og Escape Travel var tretti forventningsfulle vandrere på vei fra Frankrike og inn i Spania, med kurs for Santiago de Compostela. Her, godt fremme i parken i den idylliske byen.



HOVEDMÅLET: Katedralen i Santiago de Compostela er målet for mange av pilegrimene som legger i vei på sin vandring. For andre er selve vandringen hovedmålet.



MANGE SKRITT: Det ble mange skritt gjennom variert og vakkert landskap – gjennom byer og utmark. Noen tellere viste 213.200.

MENIGHETSSIDEN



på kirkebakken



BOTA FUMERO: Under pilegrimsmessen i katedralen i Santiago, ble røkelseskaret dratt i god fart fra side til side under hvelvingen.



Burgos, Leon og Santiago

Katedralen i Burgos ble en stor slutt opplevelse. Glassmaleriene i den gotiske kirken i Leon kunne også ta pust og blick fra noen og enhver. Skjønt, vi hadde både pust og blick til å gå videre. I en høyde av 1500 meter passerte vi det kjente jernkorset, der mange pilegrimer legger fra seg en stein – et symbol på en byrde man kvitter seg med. Fra Monte de Gozo-høyden – med vandrerstatuene - kunne vi på siste vandringsdag skimte katedralen i Santiago.

– Hva opplevde du, Kari Hunsager?

– Seks flotte dager med unike etapper, fra fjelloverganger til vide slettelandskap, nærmet seg slutten. Alle verdt slitne føtter og legger. Størst inntrykk gjorde første etappe, som gikk gjennom et fjellandskap rett

nord for Pyreneene. Fjell dekket av grønne beiteområder ispedd gylne åkerlapper. En betagende stemning, uten lyd og vind. Så var det fint å komme til vandrerstatuene og skimte spirene på pilegrimskatedralen i Santiago de Compostela. Pilegrimsmessen der neste dag, med prelater og andre geistlige, og en nonne som ledet liturgien med en englestemme, var en mektig opplevelse.

Messen i Santiago-katedralen

Santiago med pilegrimsmessen ble en sterk opplevelse for flere. Ja, ikke minst da røkelseskruken «Bota fumero» ble hevet fra hvelving til hvelving av syv prester.

– Medvandrers, katolikk Turid Risdal forteller:

– Det var mektig. Selv med luksus mellom de lange dags-

marsjene, følte pilegrimssusen da vi nådde katedralen i Santiago og fikk se portalen med fem dype spor etter fingre i marmoren av utallige pilegrimer som i århundrer hadde stått der svette, trøtte og slitne og sett inn til høyalteret hvor levningene til apostelen Jakob den eldre angivelig ligger under. Å delta i den vakre messen som var omtrent lik den Hellige Birgitta deltok på da hun vandret dit fra Sverige i 1341/42, var utrolig høytidelig.

Veien og målet

For mange pilegrimsvandrere er fremdeles «det hellige målet» – katedralen i Santiago – det store høydepunktet. For andre er selve vandringen, med en «Buen Camino»-hilsen til medvandrere, det viktigste.

– Hva var ditt høydepunkt,

på din tredje pilegrimsvandring i dette landskapet, Marit Sørland?

– Det var helheten. Jeg gledet meg over naturen enten jeg valgte å gå alene eller i samtale med medvandrere. Fellesskapet i gruppen var enestående, noe ikke minst reiselederne Jon Espeland og Eyvind Skeie bidro til. Bussettappene med salmesang, informasjon om områdets historikk, byggeskikker og pilegrimstradisjoner, var storveis.

Avslutning i Porto

Reisen ble avsluttet i Porto i Portugal, der elven Douro renner majestetisk foran bryggekafeene – med sin portvin og gode mat. Den gamle, majestetiske børsbygningen – etter hvert med norsk-klingende flerstemt salmesang – ble en minnerik opplevelse, trolig også for andre

turister. Og ikke minst Henrik Sjøfaren, med jordkloden ved sin side, troner fortsatt på toppen av minnesmonumentet.

Reiselederne Jon Espeland og Eyvind Skeie ga - som alle reiseledere gjør - uttrykk for at dette var «the best group ever». Det var ikke vanskelig for gruppen å gi skryt tilbake.

Jubilant Vardaasen

Førørig fikk også medvandrers Gunnar Vardaasen mye skryt, da dagens 75-åring ble behørig feiret under lunsjen i Leon. Og som han sa:

– Jeg valgte å være bortreist på dagen, men det er jo alle dere andre også, så det passer fint.

► **Stein Gjulem**

Menighetsskribent

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.no

Eivind Landmark
eikala@gmail.no

Birgit Spikkeland
birshol@hotmail.com



JERNKORSET: Turid Risdal la symbolsk fra seg en stein ved Jernkorset. For øvrig ble pilegrimsmessen i St. Jakobs-katedralen katolikkenes store høydepunkt på vandringen.



VELFORTJENT IS: Seks dager etter regnskylllet bevilget Kari Vaksdal Aas seg en fortjent is på plassen foran katedralen i Santiago.



JUBILANT: 75-årsjubilant Gunnar Vardaasen var godt fornøyd med feiringen han fikk på restaurant Ezekiel i Leon.



VANDRERSTATUENE: For Kari Hunsager og mannen Arild Andresen var det fint å komme til vandrersstatuene og skimte spirene på pilegrimskatedralen i Santiago de Compostela.

MENIGHETSSIDEN



på
kirkebakken



KURSDELTAKERE: Fra venstre: Hanna Skjerdal, Ragnhild Wirak og Åshild Akselsen

Grimstadjenter på LIV-kurs

Kurset «Ledere i vekst» høres flott ut. Og enda bedre når forkortelsen blir til LIV.

Grimstadjenter og Dahlskeleiver Åshild Akselsen, Ragnhild Wirak og Hanna Skjerdal har gjennomført 3 av 4 kursdager av LIV-kurset. Vi vil gjerne vite hva dette går ut på, og hvordan de har fått sjansen til å bli med.

Jentene informerer mer enn gjerne. Alle tre har vært med i Ten Sing her i Grimstad i mange år. KFUK-KFUM er organisasjonen der Ten Sing hører hjemme, og det er nettopp KFUK-KFUM som står bak LIV-kurset. Et kurs for unge fra 16–19 år.

Her i Agder er det 6 deltakere dette året: 3 fra Grimstad og 3 fra Arendal. En ganske eksklusiv gjeng! Kurset koster da også ganske mye, men Grimstadjentene blir sponset av de fleste avdelingene på Triangelhuset+ KFUK-KFUM-kretsen. Det er tydelig at her satses det på lederutvikling.

Fire kurssamlinger

Kurset startet i februar med ganske tunge teoretiske emner: Makt, påvirkning og ansvar. Men med medvirkning fra deltakerne kan teori bli ganske praktisk og ikke minst aktuell. Her er sosiale medier, nettvett og grenser generelt en del av samtaleemnene.

I april var deltakere fra hele landet samlet til nasjonal helg i Oslo. Nå fikk Agderfolka treffe de 30 andre som er med på det samme kursopplegget. «Stå opp for andre» var tema for storsamlingen.

Nå i august skulle deltakerne

testes på grenser utendørs. Solhøgda leirsted i Froland var utgangspunkt for LUDVIK=Lederutvikling drevet i villmarken som intensiv kursing! To netter ute med minimal proviant, egentlig helse, selvbylde og samarbeid testes. Alle fikk pushet grensene sine.

Nå gjenstår bare november-samlingen der «Vær deg selv» er hovedtema. Mental og sosial helse, selvbylde og press på identitet vil bli tatt opp.

Verdt innsatsen?

Ja, for her er det snakk om innsats. I en travel skolehverdag med mange andre aktiviteter krever kurset mer enn bare å møte opp fire ganger på et år.

Hver deltaker må skaffe seg en veileder som så kan kontaktes av kursleder. Kursleder sender spørsmål som veileder tar opp med sin deltaker. Målet for samtaleene er å finne ut: Hva vil jeg bli bedre på? Som om ikke dette var nok må deltakerne også skaffe seg 20 timer lederpraksis + teampraksis.

Hanna, Åshild og Ragnhild må jo syns dette er verdt bryet – kanskje til og med gøy.

– Absolutt. Vi syns vi får mye nyttig kunnskap, kursholderne er kjempeflinke og vi stortrives med opplegget. Vi får også kursbevis, som kan brukes i mange sammenhenger seinere i livet.

Så håper vel også KFUK-KFUM som organisasjon at disse positive jentene skal kunne brukes som gode ledere der de måtte finne sin plass.

► **Marit Sørland**
Menighetsskribent

Alfsam-gudstjenest



PÅ VANDRING: Her ser vi flere på vandring i kirkerommet.

Grimstad kirke hadde forrige søndag, den 21. oktober med Alfsamdeltakere i gudstjenesten.

Alfsam er en gruppe for mennesker med og – uten funksjonshemninger som holder til i FMU- bygget ved Fjære kirke. Vilde Egenes forteller at de har samlinger annenhver torsdag kveld og er åpen for alle. Samlingene består av andakt, mye sang, spill og spising. Til påske- og jul har de egne verksteder hvor de lager ting som hører til høytiden.

Bidrag fra Alfsam på gudstjenesten

På gudstjenesten på søndag var det 6 medvirkende fra Alfsam. I tillegg var det dåp, så det ble en flott inngangsprosjesjon med deltakerne fra Alfsam og dåpsfølge. Prosjesjonen endte ved alterringen hvor deltakerne fra Alfsam sang en innledningssang rundt alterringen. Etterpå sang Alfsam med rytmeinstrumenter. Det var også solosang ved Mia Helen Hammer.

Bønnevandring i Gudstjenesten

Siden Ingunn Meltveit Olsen og gjengen fra Alfsam egentlig hører til i Fjære kirke inneholdt gudstjenesten denne dagen en bønnevandring hvor kirkegjengerne kunne gå rundt i kirkerommet til ulike stasjoner.

Denne bønnevandringen ble fint introdusert ved at Alfsamdeltaker Solfrid Tveito. Hun viste de ulike stasjonen ved å gå rundt til dem og fortelle hva vi kunne gjøre på de ulike stasjonene. Dette førte til en fin flyt i bønnevandringen og mange deltok.

En slik bønnevandring blir ofte holdt under gudstjenester i Fjære kirke, men oppslutningen denne dagen viste at også kirkegjengere i Grimstad Kirke setter pris på denne bønneformen. Under bønnevandringen kunne man også gi støtte til arbeidet til Alfsam og innsamlingsaksjonen til Kirkens Bymisjon.

Hvordan opplevde deltakerne



BIBELVERS: Ved regnbuen kunne man få med seg et bibelord.



ALFSAM: Sang med rytmeinstrumenter. På bil



OPPSTART: Sang ved Alfsam.

fra Alfsam å være med i gudstjenesten?

– Synes du det var skummelt å synge solo, Mia Helen?

– Nei, det var ikke skummelt. Jeg liker å synge og har sunget solo på skolen også. Men det er første gang jeg gjorde det i en kirke». Hun er 16 år og går på Langemyr skole. Hun sang «Gud er så glad i meg» på en trygg og god måte.

– Hva liker du best på Alfsam? – Jeg liker godt å synge. Jeg liker også å lage ting.

Vilde Egenes forteller at deltakerne på Alfsam liker å synge, spille og så er mat et viktig innsalg. Det varierer mellom pølser og pizza. Til sommeravslutning er

det grilling. Det er en stor vennegjeng som treffes på torsdagene, men Ingunn Metveit Olsen forteller at for mange er det litt uvant å være med på aktiviteter på andre dager enn torsdagen. I tillegg var det noe sykdom som gjorde at enkelte deltakere som hadde tenkt å komme ikke kunne bli med denne dagen likevel.

En annen deltaker som var med på denne dagen var Solfrid Tveito som presenterte bønnevandringen. Hun forteller at det er første gang hun har vært i Grimstad kirke, men hun er ofte i Bjorbekk kirke, siden hun bor på Asdal. Hun er en av de «nyeste» i Alfsam og har gått der 1,5 år. Hun er 13 år

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@gmail.noBirgit Spikkeland
birshol@hotmail.com

e i Grimstad kirke



det, fra venstre: Ann- Helen, Elida, Solfrid, Elise, Isabel, Vilde, Elise, Mia- Helen (foran) og Ingunn.



og har fått mange nye venner på Alfsam. Hun setter også pris på å synge, og hun liker å spille piano også.

– Hvordan opplevde de vanlige kirkegjengerne Gudstjenesten?

– Vi opplevde det veldig fint. Det var bra at så mange ble mange på bønnvandringen og vi setter stor pris på bidraget fra Alfsam, var responsen som gikk igjen på dette spørsmålet.

Etter gudstjenesten var det kirkekaffe med ekstra gode kaker denne dagen.

► **Birgit Spikkeland**
Menighetsskribent



PROSESJON: Inngangsprosesjonen gjør seg klar med dåpsbarnet.



FRILUFTSMANNEN HAUGE:
Statue ved Uranienborg kirke i Oslo.
FOTO: H.K. SØDAL



HELJE KRINGLEBOTN SØDAL:
Holder foredrag på temakveld.

Hans Nielsen Hauge
– aktuell i dag?

Tirsdag 6. november blir det temakveld i Grimstad kirke. Professor Helje Kringlebotn Sødal tar for seg Hauge og drøfter om det han sto for, har verdi for nåtiden.

Kringlebotn Sødal er professor i nyere norsk kristendomshistorie ved Universitetet i Agder. Hun forsker på mange områder innenfor dette fagfeltet, blant annet kristendommen som kulturfaktor, og religionsundervisning i skolen. Ved UiA underviser hun på alle nivåer, fra barnehagelærerutdanning til doktorgrad.

– Hvordan har det seg at du begynte å interessere deg for kristendommens historie?

– Fortiden er viktig for å forstå nåtiden. Jeg synes det er fascinerende å undersøke hvilke utfordringer kristne har møtt før, hva de gjorde i møte med dem og hvordan de begrunnet valgene sine. Mange av de problemstillingene kirken og kristne står overfor nå, har likhetstrekk med problemstillinger fra både fjern og nær fortid.

Sødal har blant mye annet skrevet om Ibsens Brand, Oxfordbevegelsen, skolehistorie, kristne ungdomsmiljøer og karismatisk kristendom. Hun har også skrevet lærebøker for grunnskolen. I forbindelse med reformasjonsjubileet i 2017 var hun med på et forskningsprosjekt om Hauge. Det ble til boken Hans Nielsen Hauge. Fra samfunnsfiende til ikon.

«Norges reformator»

– Hvorfor er Hans Nielsen Hauge så interessant?

– Hauge er en sentral skikkelse både i norsk kirkehisto-

rie og i norsk historie generelt. Egentlig kan han kalles «Norges reformator» fordi han fikk så stor betydning for kristenlivet her i landet. Samtidig fikk han stor betydning for samfunnet, ikke minst politisk og økonomisk og for utviklingen av syn på kvinner. Jeg håper vi skal komme innom mye av dette på temakvelden og vise hvordan Hauge fortsatt kan være aktuell på flere måter.

Oppvekst i Grimstad

– Du har tilknytning til Grimstad?

– Ja, jeg bodde noen år i Smith Petersens gate da jeg var barn. Siden har det blitt både Trondheim og Oslo, før det nå er Kristiansand. Men jeg har vært mye på Rønnes om sommeren, der foreldrene mine har hus fra gammelt av. Jeg liker meg i Grimstad – det er en hyggelig by med en unik skjærgård!

Vi kan glede oss til temakvelden, der vi får høre om han som foredragsholderen kaller «den mest vellykkede vekkelseslederen i Norge», og om de mange minnene etter han i norsk kultur. Det blir anledning til spørsmål og samtale etterpå.

► **Eivind Landmark**
Menighetsskribent



H.N. HAUGE: Byste utenfor fengselet der han satt i mange år, nå på Norsk Folkemuseum, Bygdøy.
FOTO: H.K. SØDAL